

השטן מבשר האדם שהוא מחלק הסט"א של השטן גם זה רע בעיני המלך הקב"ה שהוא רחום וחנון על בני ישראל. **אָבֵל עַל דִּילִיָּהּ, רוּחָא קַדִּישָׁא וְנִשְׁמָתָא קַדִּישָׁא, לִית עֲלָאִין וְתַתָּאִין יְכֻלִין לְשַׁלְטָא עֲלֵוֹי כָּלֵל** אמנם על חלק הקב"ה שהוא הרוח הקדושה והנשמה הקדושה אין העליונים והתחתונים יכולים לשלוט עליהם כלל. **וְעַל דָּא כָּל תַּסְקוּפִין, וְכֹל מַה דְּאִסְטִי הֵהוּא רָע, דְּחָשִׁיב לְמִשְׁלַט עַל רוּחָא קַדִּישָׁא, וְלִבְתָּר לָא יְכִיל, וַיֵּשׁוּב וְאוֹכַל אֶת בְּשָׂרוֹ** ולכן כל העלילות וכל מה שמשטין השטן הרע ההוא, שבזה הוא חושב כביכול לשלוט על הרוח הקדושה לבסוף הוא רואה שהוא לא יכול לשלוט עליהם ובסופו של דבר הוא אוכל רק את הבשר שהוא מחלקו בלבד. **מַה תּוֹעֲלִתָּא הָוָה לִיָּהּ** ואם כן שהשטן לא יכול לשלוט על הנר"ן אז מה התועלת היה לו בזה. **וְעוֹד דְּאִינּוֹן חָפְאֵן כְּלָהוּ כְּעַרְטִירָאָה תְּקוּף, וְלִית שְׂכִיבוּ לְעֲלָאִין וְתַתָּאִין** ועוד שהרי בזה שהוא מחטיא את ישראל אז עי"כ כולם מכוסים בערפל חזק ואז אין מנוחה לכל העליונים והתחתונים מאחר שתכלית הבריאה כולה הוא בשביל ישראל.

השטן שמח לעשות רצון המלך

תָּא וַאֲיִמָּא לָךְ מְלָה ועוד אמר השליח לרשב"י בא ואומר לך סוד אחד. **אִי תִימָא, דִּיחֲדוּ הוּא לְמִלְאָךְ הַמּוֹת, כִּד קָטִיל בְּנֵי נְשָׂא. לָאוּ** כי אם תאמר שיש שמחה למלאך המוות כאשר הוא הורג בני אדם באמת אין הדבר כן. **אֵלָא בְּגִין דְּחָמִי דְרַעוּתָא דְמֵאֲרִיָּהּ בְּכַד, אַחֲזֵי**

הלימוד היומני

לעינ אברהם בן רומיה וחיים יוסף ז"ל

גַּרְמִיָּה בְּחֶדְוִי, לְמַעַבְד רְעוּתִיָּה דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא,
 דְבִתְיָב, (תהלים קמח) רוּחַ סְעָרָה עוֹשֶׂה דְבָרוֹ אלא הוא ממית בגלל
 שהוא רואה שכך הוא רצון קונו ולכן הוא מראה בעצמו שהוא שמח בכדי לעשות את רצונו
 של הקב"ה, כמש"כ 'רוח סערה עושה דברו' דהיינו שקליפת רוח סערה שהיא אחת מד' קלי'
 של השטן היא עושה את דברו (רמ"ק). אָמַר לִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהָא
 אִיהוּ אָזִיל וּמְרַקֵּד בְּחֶדְוָה קַמִּי נְשִׂין שאל רשב"י את השליח והרי
 הוא הולך ומרקד לפני הנשים בשעה שהן חוזרות מהלוויית המת ואם כן יוצא שהוא שמח
 בעת מיתת האדם. אָמַר לִיָּה אִי חֲסִידָא קַדִּישָׁא, וְדָאִי הֲכִי
 הוּא, לְאַחֲזָאָה קַמִּי מַלְכָּא דְנִיחָא לִיָּה בְרַעוּתִיָּה
 דְּמַלְכָּא השיב לו השליח אוי חסיד קדוש שבאמת ודאי הוא שמח בכדי להראות לפני
 המלך הקב"ה שנח לו לעשות את רצון המלך. אָבֵל נִיחָא דִּילִיָּה
 בְּהַסְפָּדָא דְנְשִׂין, אִיהוּ רַקִּיד וְאוּדְנִיָּה לְהַסְפָּדָא אבל בדוקא
 הוא רוקד לפני הנשים כי נח לו בשמיעת ההספד של הנשים המקוננות על כיליון הבשר
 כמותו, ואז נמצא שהוא רוקד בשמחה לעשיית רצון קונו והוא רוקד לפני הנשים כי הוא
 מטה את אוזניו לשמוע את הספדן המצטערות כמותו על כיליון הגוף.

השטן הושב שע"י השטנתו הוא ישלוט על הרוח הקדושה

אָמַר לִיָּה אִי הֲכִי, אֲמַאי אָזִיל וְאַסְטִי עַל בַּר נֶשׁ
 לְעִילָא, וְאַדְכַּר לְחֻבּוּי וּשְׂאֵל רַשְׁבִּי אֵת הַשְּׁלִיחַ שֶׁאִם כֵּן שֶׁהוּא

מצטער על כיליון הגוף אז למה הוא עוד הולך ומשטין על הנפטר למעלה ומזכיר את

עונותיו, ואיזו הנאה יש לו בזה מאחר שהוא לא שמח במיתתו. **אָמַר לִיהוָה, בְּגִין דְּאִיהוּ זָקֵן וּבְסִיל, וְחָשִׁיב לְמִשְׁלַט עַל רוּחָא, וְכָל תְּאוּבָתֶיהָ בְּגִינִי כִּדְ אִיהוּ** השיב לו השליח שהוא בגלל שהשטן הוא זקן ובסיל והוא חושב שע"י השטנתו הוא ישלוט על הרוח הקדושה שכל תאוותו הוא רק בגלל זה, **לְסוּף לָא שְׁלִיט אֱלֹא עַל דִּילֵיהָ. בְּשָׂרָא דִּילֵיהָ. וְעַל דָּא פְּתִיב,** (תהלים ז) **יָשׁוּב עִמָּלוּ בְּרָאשׁוּ** אמנם בסופו של דבר הוא לא שולט אלא רק על חלקו שהוא חלק הבשר שהוא מצדו ועל כך כתוב "שוב עמלו בראשו" כי אין בעמלו כלום.

חוזר לענין הדמעות שמוריד הקב"ה על בניו בגלות

אֲזִיל וּבַעֵי לְאַרְגְּשָׁא עֲלָמָא [ריט] והנה מדמעות הקב"ה בשעה שהוא זוכר את בניו אז הם הולכים ורוצים להרעיש את העולם, **וּמִיָּא סְלִיקִין מִגּוּ שְׂאָר תְּהוּמִין, וּבַעָאן לְחַפְיָא עֲלָמָא** ואז מימי הגבורות עולים משאר החמשה התהומות והם רוצים לשטוף ולכסות את העולם, **אֵינּוּן דְּמַעִין רְתִיחִין יִתִּיר מִכָּל אִשָּׁא דְּעֲלָמָא** והנה אלו השתי דמעות הן רותחות יותר מכל האש שבעולם מאחר שהם דינים קשים וחזקים. **וּמִגּוּ תוֹקְפָא דְּרְתִיחוּ דְּלְהוֹן, אֲקַפּוּ מִיָּא, גּוּ יִמָּא דְּנִקְפָּא** ומתוך חוזק הרתיחה שלהם הם מקפאים את המים שבים הקפוא, דהיינו שהם גוברים על כל מימי החסדים. **וְאַלְמִלָּא**

אור הרשב"י

[ריט] וכתב המק"מ שמאמר זה קאי אדלעיל הוא זוכר את בניו.

בע"א בענין הדמעות שמוריד הקב"ה כאשר

הלימוד היומי

לע"נ אברהם בן רומיה וחיים יוסף ז"ל

דְרַמְזוּ קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא חָד נְשִׁיבוּ מִסְטָרָא דְאַבְרָהָם,
 יַעֲמוּדָא דִּילֵיהּ, וְאַחֲזִי עַל עֲלָמָא, לָא יְכִיל לְמִיקָם
 אֲפִילוּ רַגְעָא חֲדָא ואלמלא שהקב"ה רומזו אל נשיבת הרוח שמצד אברהם

ומעמוד החסד שלו שע"כ הוא נראה ומיגן על העולם אז לא היה יכול העולם להתקיים

אפילו רגע אחד.

הדמעות מעוררות את האבות הקדמונים שחושבים שהקב"ה רוצה להפוך
 את העולם

אִינּוּן דְמַעִין כַּד נִפְלִין גּוֹ יִמָּא, אֲשֶׁתִּמַּע קָלָא בֵּין יִמָּא,
 עַד מְעַרְתָּא דְכַפְלָתָא ואלו הדמעות כאשר הן נופלות בתוך הים

אז ע"כ נשמע קולם מהים עד מערת המכפלה. מְקַל נְהִימוּ דְלְהוֹן דְקָא

אֲשֶׁתִּמַּע תַּמּוֹן, כַּד עָאֲלִין גּוֹ יִמָּא, מְתַעֲרָן אַבְהָן קְדָמָאִי,
 וְקָמוּ, וְחָשְׁבוּ דְקְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא בָּעִי לְאַהֲפָכָא עֲלָמָא

ומתוך קול הנהמה שלהם שהם משמיעות בכניסתן לתוך הים, אז מתעוררים האבות

הקדמונים ואז הם קמים מקברם והם חושבים שרוצה הקב"ה להפוך את העולם, עַד

דְקָלָא נָפִיק וְאָמַר לוֹן, לָא תְדַחְלוּ רְחִימִין קְדִישִׁין,

בְּגִינְכוֹן דְכִיר קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְבְנִיכוֹן, וְאִיהוּ בָּעִי

דְמַפְרֵק לוֹן, וְאַתּוֹן תַּחֲמוֹן עד שיוצא קול אחד שאומר להם לא תפחדו

האהובים הקדושים כי בעבורכם זוכר הקב"ה את בניכם והוא רוצה לגאול אותם ואתם

תראו את גאולתם.

הלימוד היומי

לע"נ אברהם בן רומיה וחיים יוסף ז"ל